

[Thestrup.]

talt sig om et snarligt valg, har talt for et snarligt valg. Må jeg spørge statsministeren, om han er af samme opfattelse.

Og med dette vil jeg anbefale, at man stemmer for finanslovsforslaget.

Skræppenborg-Nielsen: Jeg tror, det var hr. Niels Westerby, der sagde, at han ikke kunne begribe socialistisk folkepartis politik, særlig på det militærpolitiske område. Jeg synes faktisk, det er beklageligt. Det er næsten synd for hr. Niels Westerby, at han ikke kan begribe denne vor politik, men det er noget, i hvert fald jeg ikke kan gøre for. Til gengæld begriber vi så udmærket hr. Niels Westerbys politik, hvis det kan være en trøst. Vi vil bare ikke være med til at støtte den.

Jeg har et par enkelte bemærkninger til hr. Thestrup. Når hr. Thestrup siger, at der skal spares, bl. a. ved at man undlader nybesættelser i stillinger inden for staten, lyder det jo meget godt. Jeg tror dog, der er grund til at bemærke i hvert fald to ting. For det første: når en statsansat falder for aldersgrænsen, falder hans arbejdsopgaver jo ikke bort samtidig. I modsat fald har han været overflødig, og det mener hr. Thestrup vel ikke han har været? For det andet: i forslaget til normeringslov for 1966-67 findes de fleste nybesættelser inden for forsvaret, nemlig 91, og inden for politiet, nemlig 107. Jeg vil gerne stille hr. Thestrup det spørgsmål: mener hr. Thestrup, at der burde ske reduktioner i antallet af disse nyansættelser? Vi mener det — i hvert fald for de førstnævntes vedkommende.

Så fik vi jo en irrettesættelse af finansministeren for at sige det mildt; jeg synes, den er noget ved siden af. Spørgsmålet er det, når vi taler om skatter: har regeringen villet forhandle f. eks. med os om måden, hvorpå de nødvendige merindtægter, der jo kan skaffes på flere måder, skulle tilvejebringes? Nej, det har man ikke villet; derimod har man meget gerne forhandlet med andre partier her i salen. Det bevirker

naturligvis, at flere af vore folk ude på arbejdspladserne faktisk er skeptiske — og med god grund synes jeg — over for de buketforlig, som regeringen flere gange sammen med de borgerlige partier har indgået, fordi al hidtidig erfaring har vist, at ganske bestemte befolkningsgrupper kommer til at betale gildet. Hvis jeg skulle give finansministeren et råd, skal det være: prøv at lægge op til en fornuftig økonomisk politik, der svarer til socialdemokratiets program, i stedet for at gøre det modsatte og i stedet for at bestræbe sig for at få et flertal i stand med de borgerlige partier.

Rimstad: De bemærkninger, jeg fremkom med vedrørende tekstanmærkning nr. 20 til § 1, fik jo finansministeren til i sit svar til mig at komme med et tilsagn, et meget betinget tilsagn om, at der i finansministeriet skal røres ved spørgsmålet. Jeg forstod, at det betingede havde tilknytning til et muligt resultat af ministeriets undersøgelser, men jeg vil gerne takke ministeren for tilsagnet. Han tager mig det sikkert ikke ilde op, at jeg siger, at min tak er betinget indtil videre.

I anledning af ministerens bemærkning til mig om sin egen meget moderne overbudgettering i finansloven vil jeg gerne til ministeren sige, at det forekommer mig, at han har en rigelig stærk tro på, at postulat og bevis har noget med hinanden at gøre. Hans overbudgettering bliver ikke mere moderne af at blive genstand for gentagne postulater i den retning. Jeg vil da gerne medgive ministeren, at set fra hans socialistiske synspunkt er overbudgettering en moderne ting. Den er jo bl. a. i de seneste år blevet den retningsplanke, som er kastet ud til den socialdemokratiske økonomi og de socialdemokratiske tanker om økonomi, men set fra mit borgerligt liberale synspunkt er ideen om overbudgettering ikke nogen moderne tanke, blot en uanvendelig tanke, som vi vil have afløst af kraftige foranstaltninger til øgelse af den private opsparing. Når sådanne foranstaltninger først er be-